

Aandal, Ralph Bernard
Private
Calgary Highlanders
Royal Canadian Infantry Corps
H/18844

Private Ralph Bernard uit Winnipeg. Hij sneuvelt op 16 december 1944 op 19-jarige leeftijd en wordt herdacht op de Canadese begraafplaats te Groesbeek. Hij is de zoon van dominee Martin en zijn vrouw Clara S. Aandal uit St. Vital. Zijn vader kwam uit Oslo, Noorwegen, zijn moeder uit North Dakota USA. Ralp was caféhouder.

Dit zijn een paar fragmenten uit enkele van zijn brieven naar huis:

'Ik heb een leuke reis hiernaartoe gehad. We reden een heel eind met de trein. Toen zijn we uitgestapt en hebben kilometers lang op een kameel gereden. Het zand is ongeveer 40 voet diep. Met andere woorden, ik ben in Shilo.' (18 april 1944).

'Nou, ik ben in Debert, voor hoe lang weet ik niet. Over regen en mist gesproken: je moet op een fluitje blazen als je hier rondloopt, zodat je niet tegen iemand opbotst. De training is hier zwaar, maar ik weet niet of we er aan zullen deelnemen of niet. Een van de twee pips (instructeurs?-RLP) is vrijdag gedood. Een mortiergranaat ontplofte te vroeg; hij stond in de weg. Het was goed raak. Doe Pap en alle kinderen de groeten van mij. Zeg tegen hem dat hij zijn cribbage (een kaartspel- RLP) moet oprissen. Tot ziens, Ralph.' (17 september 1944).

'Vanmorgen was het stervenskoud. De gouverneur-generaal van Canada kwam naar het kamp om ons te inspecteren. Uitgerekend vandaag: het is de koudste dag tot nu toe. We stonden drie uur in de houding; mijn handen waren blauw van de kou. Zijn vrouw was er ook bij. Ze heeft met enkelen van ons gepraat. Toen ze mij aansprak, had ik haar bijna gevraagd of ze mijn ontslag kon regelen. Om 12 uur was het voorbij en kregen we de grootste verrassing van ons leven. De gouverneur beval onze brigadier om de troepen voor de rest van de dag vrijaf te geven om slaap in te halen. We hebben de oude baas echt toegejuicht. Ik rende de hut in en hield mijn dekens bij de kachel tot ze bijna in brand vlogen. Toen ben ik naar bed gegaan en heb tot 5 uur geslapen, daarna avondeten en een klusje gedaan waar ik dol op ben - al mijn vuile kleren gewassen. Nu slapen allebei mijn voeten. Ik zit op de vloer te schrijven op mijn Bren-doos. Ik draag de Bren in onze sectie. Mijn adres is nog steeds hetzelfde, behalve dat ik in D Coy ben. Welterusten. Hartelijke groeten, Ralph.' (2 oktober 1944).

'Zo, ik ben eindelijk in het buitenland. Ik heb een leuke reis gehad en veel dingen gezien waar ik niet over kan schrijven en vertellen. Wij zijn de versterkingen hier, dus we weten niet wanneer we in actie zullen komen. Ik heb dat kleine dagboek verloren dat Vernon me gegeven heeft. Ik vond het rot, maar zeg maar dat ik zal proberen een andere te krijgen en als dat niet lukt, zal ik alles onthouden wat er gebeurt en hem er alles over vertellen. [Vernon, zijn kleine broertje, had hem een dagboek gegeven om verslag te doen van alles wat er gebeurde zodat hij het kon lezen als hij terugkwam]. Nou, dat is ongeveer alles wat ik kan bedenken om te schrijven dat niet aan censuur onderhevig is. Zeg trouwens tegen Lil dat ze de groeten moet doen aan Mai Page en tegen haar moet zeggen dat het nog steeds kriebelt bij mij. Nou, tot ziens voor nu. Ralph.' (24 oktober 1944).

'Nou, ik ben uit Engeland vertrokken en ben nu in België. Ik heb me best wel vermaakt in Engeland. Ik heb alle grote kunstgalerijen gezien en het wassenbeeldenmuseum. Het was echt de moeite waard. Trouwens, zouden jullie me wat sigaretten kunnen sturen? Ik ben niet blut maar ik haat de peuken die ze ons geven. Doe maar Players mild als het kan. Het eten is heerlijk - droge biscuits, schapenvlees of corned beef uit blik - heerlijk! Tot ziens. Hartelijke groeten, Ralph. Ik ben nu op een nieuwe plek. A Coy, Calgary Highlanders.' (13 november 1944).

Deze laatste brief werd afgestempeld op de dag dat hij stierf:

'Ik kreeg een brief van Ruby. Ze vertelde me dat Arts broer hier gesneuveld is. Het spijt me dat te horen, omdat ik hoopte dat ik hem ergens zou tegenkomen, maar ik denk dat dat niet meer gaat gebeuren. Ik hoop alleen dat Art zijn kop laag houdt. Ik weet dat die van mij altijd vrij dicht bij de grond zit. Het is hier soms behoorlijk grimmig. Wij krijgen alle tegenaanvallen te verduren. Tot nu toe hebben we er 18 gehad. Een paar dagen hebben we achter de linies kunnen uitrusten. Over een paar dagen moeten we weer. Op dit moment zit ik in een mooie warme keuken. We wonen in hun schuur, maar ik kon het direct goed vinden met de oude dame, alhoewel ze geen Engels spreekt. We zijn nog steeds vlakbij de Duitse grens. Hoe ziet de oorlog er van een afstand uit? Wanneer denkt u dat het zal barsten? Ik ben hier helemaal niet ziek geweest. Het is grappig dat we geen van allen naar het ziekenhuis zijn gehoeven. We liggen dag en nacht in het water. Ik ben er zelfs tot op borsthoogte ingedoken. Zeg hallo tegen de rest van de familie. Trouwens, Pap, laat je niet teveel door hen opjutten. Geef een vrouw één vinger en ze neemt de hele hand. Hartelijke groeten, Ralph.' (14 december 1944).

Ralph Bernard Aandal werd eerst begraven op begraafplaats Jonkerbos in Nijmegen. Hij werd herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, graf **V. C. 4**.

Bron: 'A Place of Honour', Manitoba's oorlogsdoden herdacht in de geografie. Beschikbaar gesteld door: Manitoba Geografische Namen Programma, Provinciale Toponymist - Des Kappel, Duurzame ontwikkeling van Manitoba, provincie Manitoba.

Biografie beschikbaar gesteld aan Faces to Graves door Des Kappel.